

22/1991. (XI. 15.) NM rendelet

a kézilőfegyverek, lőszer, gáz- és riasztófegyverek megszerzésének és tartásának egészségi alkalmassági feltételeiről és vizsgálatáról

A kézilőfegyverekről és lőszerokről, a gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről és a lőterekről szóló 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet a (továbbiakban: R.) 35. § (3) bekezdésében, illetve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. § (2) bekezdésében és a 61/1987. (XI. 29.) MT rendelet 4. §-ában kapott felhatalmazás alapján a kézilőfegyverek, lőszer, gáz- és riasztófegyverek tartásának egészségi alkalmassági feltételeit és meglétük megállapításának rendjét -az érdekelt miniszterekkel, a 13. §-t illetően a pénzügyminiszterrel egyetértésben - az alábbiak szerint szabályozom:

1. § (1) A kézilőfegyver, lőszer, gáz- és riasztófegyver (a továbbiakban: lőfegyver) tartására való egészségi alkalmasság vizsgálatának a célja annak a megállapítása, hogy a lőfegyvert tartani szándékozó, vagy tartási engedéllyel már rendelkező személynek nincs-e olyan betegsége, testi vagy szellemi, érzékszervi fogyatékosága, mely őt lőfegyver biztonságos használatra egészségi szempontból alkalmatlanná teszi.

(2) A lőfegyvert tartani szándékozó személy - a megszerzési engedély kiadása iránti kérelmének benyújtása előtt - előzetes egészségi alkalmassági vizsgálaton, tartási engedéllyel már rendelkező személy pedig az e rendeletben meghatározott időszakos, illetőleg soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálaton köteles megjelenni az orvosi alkalmasság megállapítására illetékes egészségügyi szervnél (a továbbiakban: orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv), és magát a szükséges orvosi és pszichológiai vizsgálatoknak alávetni.

(3) Az orvosi vizsgálaton megjelent személy köteles személyazonosságát hitelt érdemlően (személyi igazolvánnyal, vagy azzal egyenértékű okirattal) igazolni.

(4) Ha a lőfegyvertartási engedéllyel rendelkező a két vizsgálat időpontja között egészségi állapotában olyan mértékű állapotromlást észlel, amely a lőfegyver biztonságos használatára időlegesen vagy véglegesen alkalmatlanná teheti, illetőleg azt hátrányosan befolyásolhatja, köteles az orvosi alkalmasságot vizsgáló, a 8. § (1) bekezdése szerint első fokú szervnél orvosi vizsgálatra jelentkezni annak megállapítása érdekében, hogy lőfegyver biztonságos használatára alkalmas-e.

2. § (1) A lőfegyvert tartani szándékozó, illetve a lőfegyvertartási engedéllyel már rendelkező személyt az előzetes, illetőleg az időszakos, és a soron kívüli alkalmassági vizsgálat alkalmával az alábbi két alkalmassági csoport valamelyikébe kell sorolni:

a) az I. alkalmassági csoportba kell sorolni azt - a R. 17. § (1) bekezdésének *b)* pontjában, illetve 18. § (1) bekezdésének *a)*, *c)*, *d)* pontjaiban meghatározott - személyt, aki - a gáz- és riasztófegyverek kivételével - a lőfegyvert munkaköréből eredően tartja, illetve kívánja tartani;

b) a II. alkalmassági csoportba kell sorolni azt a személyt, aki a lőfegyvert - a R. 17. § (1) bekezdésének *a)* és *d)* pontjaiban meghatározott - sport-, illetőleg önvédelmi célból tartja, vagy szándékozik tartani.

(2) A gáz vagy riasztófegyvert tartó, vagy tartani szándékozó személyt minden esetben a II. alkalmassági csoportba kell besorolni.

(3) Az egészségi alkalmasságot arra az alkalmassági csoportra vonatkozóan kell megállapítani, amelyekre azt az orvosi vizsgálaton megjelent személy kérte.

3. § (1) Az előzetes alkalmassági vizsgálat - mindkét alkalmassági csoport esetében - annál a személynél végezhető el, aki a 18. életévét betöltötte.

(2) Nem végezhető el az egészségi alkalmassági vizsgálat, ha a vizsgálat eredményét hátrányosan befolyásoló heveny megbetegedés, illetőleg egyéb egészségi állapot áll fenn, annak megszűnéséig.

4. § (1) Az egészségi alkalmassági vizsgálat az I. alkalmassági csoport esetében orvosi és pszichológiai, a II. alkalmassági csoport esetében orvosi alkalmassági vizsgálatból áll.

(2) Az orvosi alkalmassági vizsgálatot a pszichológiai alkalmasság megállapítását megelőzően kell elvégezni. A pszichológiai alkalmassági vizsgálatot orvosi alkalmatlanság megállapítása esetén - a vizsgált személy ellenkező kérelmének hiányában - mellőzni kell.

(3) Pszichológiai alkalmassági vizsgálatra a vizsgálatra jelentkezőt az orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv utalja be. Pszichológiai vizsgálatra beutalható az a II. alkalmassági csoportba jelentkező személy is, akinél ilyen vizsgálat

elvégzése az orvosi alkalmassági vizsgálat során indokoltnak tűnik. Ilyen személy beutalása esetén a beutalón fel kell tüntetni a beutalás indokát is.

(4) A pszichológiai alkalmasságot vizsgáló szerv a vizsgálat eredményéről a beutaló szervet írásban értesíti.

5. § (1) Lőfegyver tartására egészségileg alkalmatlan az a személy, akinek alkalmatlanságát az orvosi és/vagy a pszichológiai alkalmassági vizsgálat során a vizsgálatot végző szerv megállapította.

(2) Az orvosi alkalmassági vizsgálat során nem lehet lőfegyver tartására alkalmasnak tekinteni azt a személyt, aki az *1. számú melléklet* I. pontjában meghatározott betegségek valamelyikében szenved, illetőleg, akinél az ott meghatározott egészségi állapotok bármelyike, vagy más olyan megbetegedés, testi fogyatékoság áll fenn, amely a vizsgált személy lőfegyver biztonságos tartására való alkalmasságát kétségessé teszi.

(3) A Fodor József Országos Közegészségügyi Központ - Országos Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Intézetben (továbbiakban: OKK-OMFI) e célra szervezett szakértői bizottság által elvégzett vizsgálatot követően - annak eredményétől függően - lehet lőfegyver tartására alkalmasnak minősíteni azt a személyt, aki az *1. számú melléklet* II. pontjában meghatározott betegségek valamelyikében szenved, illetőleg, akinél az ott meghatározott egészségi állapotok bármelyike áll fenn.

(4) A lőfegyver tartására való egészségi alkalmatlanság megállapítása időszakos, vagy végleges lehet. Időszakos alkalmatlanság megállapítása esetén a vizsgálatot végző a vizsgált személyt - pszichológiai vizsgálat esetén az orvosi alkalmasságot vizsgáló szervet is - tájékoztatja az alkalmassági vizsgálat újbóli elvégzésének - a vizsgált személy várható állapotjavulására tekintettel megállapított - legkorábbi időpontjáról.

(5) Az egészségi alkalmatlanság időszakos vagy végleges jellegét és - időszakos alkalmatlanság esetén - az újbóli vizsgálat elvégzésének legkorábbi időpontját az „EGÉSZSÉGÜGYI VIZSGÁLATI LAP”-on, illetve a dolgozó egészségügyi törzslapján fel kell tüntetni.

(6) Időszakos egészségi alkalmatlanság megállapítása esetén az I. alkalmassági csoportba jelentkező személynél az újbóli alkalmassági vizsgálat során - az alkalmatlanság okától függetlenül - mind az orvosi, mind a pszichológiai vizsgálatot meg kell ismételni.

(7) A lőfegyver tartására véglegesen alkalmatlanná nyilvánított személy soron kívüli orvosi vizsgálatot kérhet, feltéve, ha orvosi bizonyítvánnyal igazolja egészségi állapotának olyan mértékű javulását, amelynek alapján feltehető, hogy lőfegyver tartására alkalmassá vált.

6. § (1) Az egészségi alkalmassági vizsgálat megállapításáról és eredményéről - a pszichológiai vizsgálat eredményét is figyelembe véve - az orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv a II. alkalmassági csoportra elvégzett alkalmassági vizsgálat esetén a *2. számú melléklet* szerinti „EGÉSZSÉGÜGYI VIZSGÁLATI LAP”-ot állít ki két példányban. Az I. alkalmassági csoportra elvégzett vizsgálat eredményét a dolgozó egészségügyi törzslapján kell feltüntetni. A vizsgált személy részére - mindkét alkalmassági csoport esetén - igazolást kell kiadni, mely kizárólag az alkalmassági minősítést tartalmazza.

(2) A lőfegyvertartási engedélynek a R. 20. § (1) bekezdésében meghatározott érvényességi idején belül elvégzett időszakos, illetőleg soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálat eredményéről az orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv a lőfegyvertartási engedély kiadására illetékes rendőrhatalóságot haladéktalanul tájékoztatja.

(3) Az egészségi alkalmasság vizsgálatában résztvevő szervnek a vizsgált személyt tájékoztatni kell minden olyan szervi elváltozásáról, amely a lőfegyver tartására való alkalmasságát nem befolyásolja ugyan, de a lőfegyver biztonságos használata érdekében ismernie kell.

(4) Egészségromlás megállapítása esetén az orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv erről az érintett személy alapellátását végző orvost tájékoztatja.

7. § (1) Az a lőfegyvertartási engedéllyel rendelkező személy, aki

a) 40. életévét még nem töltötte be, 4 évenként orvosi és pszichológiai;

b) 40. életévét betöltötte, de 60. életévét még nem töltötte be, 2 évenként orvosi, 4 évenként pszichológiai;

c) 60. életévét betöltötte, évenként orvosi, 2 évenként pszichológiai időszakos alkalmassági vizsgálaton köteles részt venni, a (2) bekezdésre, illetve a 4. §-ra is figyelemmel.

(2) Az a lőfegyvertartási engedéllyel rendelkező személy, aki a lőfegyvert a R. 17. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott sportcélból tartja és

a) 60. életévét még nem töltötte be, 4 évenként;

b) 60. életévét betöltötte, de 70. életévét még nem töltötte be, 2 évenként;

c) 70. életévét betöltötte, évenként

időszakos orvosi alkalmassági vizsgálaton köteles részt venni.

(3) A lőfegyvertartási engedéllyel rendelkező személy az (1) bekezdésben meghatározott időnél korábban soron kívüli pszichológiai és/vagy orvosi alkalmassági vizsgálatnak köteles magát alávetni az 1. § (4) bekezdésben foglaltakon kívül akkor is, ha

a) az egészségi alkalmasságot vizsgáló szerv az orvosi és/vagy a pszichológiai alkalmassági vizsgálatra rövidebb határidőt állapított meg;

b) a soron kívüli alkalmassági vizsgálatot a lőfegyvert munkaköréből eredően tartó személy munkáltatója kezdeményezi.

(4) Az I. alkalmassági csoportba tartozó személy munkáltatója köteles az egészségi alkalmasságot első fokon megállapító orvosi szervnél a soron kívüli alkalmassági vizsgálatot kezdeményezni, ha a lőfegyver tartására jogosultnál

a) olyan körülményt (betegséget, állapotromlást) észlel, amely a lőfegyver biztonságos tartására való további alkalmasságát kétségessé teszi;

b) legalább 6 hónapig tartó keresőképtelenség áll fenn.

8. § (1) Az orvosi alkalmassági vizsgálatot első fokon végző egészségügyi szervek:

a) a II. alkalmassági csoportra elvégzett vizsgálat esetén az illetékes háziorvos, illetve, ha a vizsgálatra jelentkező személy a Magyar Államvasutak alkalmazottja, az illetékes vasútüzemorvos;

b) az I. alkalmassági csoportra elvégzett vizsgálat esetén, ha az érintett személy olyan munkáltatóval áll munkaviszonyban, ahol üzemi orvos, üzemkörzeti orvos működik, az üzemi orvos, egyébként az illetékes üzemegészségügyi szakrendelés orvosa.

(2) A pszichológiai alkalmassági vizsgálatot első fokon - az I. alkalmassági csoport vonatkozásában - az OKK-OMFI által felkért szaklaboratóriumok végzik, melyek listáját az OKK-OMFI módszertani útmutatóban teszi közzé. A II. alkalmassági csoport tekintetében - figyelemmel a 4. § (3) bekezdésében foglaltakra - a vizsgálat elvégzésére első fokon a klinikai szakpszichológusok illetékesek.

8/A. § (1) A pszichológiai alkalmasság előzetes első fokú vizsgálata során az I. alkalmassági csoportba tartozó személyeknél a 3. számú mellékletben meghatározott vizsgálatok közül a 2-8. számúakat kell elvégezni. A II. alkalmassági csoportba tartozó személyek esetén a vizsgálatot kérő orvos dönt arról, hogy elegendő-e az 1. számú vizsgálat elvégzése, vagy a 2-8. számú vizsgálatok elvégzése szükséges.

(2) A pszichológiai alkalmasság időszakos, illetve soron kívüli első fokú vizsgálatánál - mindkét alkalmassági csoport esetén - az alkalmassági vizsgálat szükségességének jellege határozza meg az elvégzendő vizsgálatok körét.

9. § (1) Az első fokú orvosi vélemény felülvéleményezését a vizsgált személy, vagy - az I. alkalmassági csoportra elvégzett vizsgálat esetén - annak munkáltatója a vélemény kézhezvételétől számított 15 napon belül az orvosi alkalmasságot első fokon vizsgáló szervtől írásban kérheti. Az első fokú pszichológiai megállapítás felülvéleményezését a pszichológiai vizsgálatra beutaló szervtől kell kérni.

(2) A pszichológiai alkalmassági véleménnyel szemben benyújtott felülvéleményezési kérelem esetén - a (4) bekezdésre is figyelemmel az orvosi alkalmasságot első fokon vizsgáló szerv a vizsgált személyt másodfokú pszichológiai alkalmassági vizsgálatra utalja be, majd - az elvégzett vizsgálat eredményétől függően - a korábbi alkalmassági véleményt törli, vagy azt változatlanul fenntartja.

(3) Az orvosi alkalmassági véleménnyel szemben benyújtott felülvéleményezési kérelmet az orvosi alkalmasságot első fokon vizsgáló szerv - a II. alkalmassági csoportra végzett vizsgálat esetén „EGÉSZSÉGÜGYI VIZSGÁLATI LAP” egy példányának megküldésével - haladéktalanul átteszi a másodfokon eljáró szervhez és a vizsgált személy részére kiállítja az orvosi beutalót.

(4) A (3) bekezdésben foglalt esetben - ha az első fokú pszichológiai megállapítás felülvéleményezését kérték - a másodfokú pszichológiai vizsgálatra, illetőleg - ha az orvosi alkalmasságot első fokon vizsgáló szerv a vizsgált személyt pszichológiai vizsgálatra nem utalta be - az első fokú pszichológiai vizsgálatra a beutalót az orvosi alkalmasságot másodfokon vizsgáló szerv adja ki. Ha a vizsgált személyt első fokú pszichológiai vizsgálatra az orvosi alkalmasságot másodfokon vizsgáló szerv utalta be, másodfokú pszichológiai vizsgálatra is e szerv állítja ki a beutalót.

(5) Az orvosi alkalmassági véleménnyel szemben benyújtott felülvéleményezési kérelem esetén az orvosi alkalmasságot másodfokon vizsgáló szerv a vizsgálatra jelentkezőt az 5. § (3) bekezdésében meghatározott szakértői vizsgálatra nem kell beutalja, ha a bizottság az első fokú vizsgálat során az érintett személyt - az általa vizsgált szempontok szerint - már alkalmasnak minősítette.

10. § (1) Az orvosi alkalmassági vizsgálatot másodfokon - mindkét alkalmassági kategória esetében - a munkaköri alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 4/1981. (III. 31.) EüM rendelet 13. § (2) bekezdésének a)-c) pontjaiban meghatározott szervek végzik.

(2) A másodfokú pszichológiai alkalmassági vizsgálatot - mindkét alkalmassági csoport tekintetében - az Országos Ideg- és Elmegyógyászati Intézetben szervezett bizottság végzi.

11. § Az egészségi alkalmasság másodfokú megállapításában nem vehet részt az az orvos, illetőleg pszichológus, aki a vizsgálatra jelentkező személy első fokú egészségi alkalmassági vizsgálatában részt vett.

12. § (1) A másodfokú egészségi alkalmassági véleménnyel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

(2) Az orvosi alkalmasságot másodfokon vizsgáló szerv az egészségi alkalmassági vizsgálat eredményéről az első fokon eljáró egészségügyi szervet is tájékoztatni köteles.

13. § (1)

(2)

14. §

15. § A R. 17. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott sportlövők egészségi alkalmassági vizsgálatára a sportolók sportorvosi vizsgálatáról szóló 9/1990. (XII. 29.) NM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

15/A. § A pszichológiai alkalmasság első fokú vizsgálatának térítési díját külön jogszabály tartalmazza.

16. §

17. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

1. számú melléklet a 22/1991. (XI. 15.) NM rendelethez

I. Lőfegyver megszerzését és tartását külön mérlegelés nélkül kizáró egészségi okok:

1. Eszméletvesztéssel, illetve agyi oxigénhiánnyal járó kórkép (bel- és ideggyógyászat).
2. Veleszületett, vagy szerzett mentális károsodás.
3. Alkoholizmus, narkómánia.
4. Személyiségzavarok.
5. Elmebetegség bármely formája.

II. Szemészeti szempontból első fokon kizáró oknak tekintendő egészségi állapotok, melyek az 5. § (3) bekezdésében meghatározott szakértői vizsgálat elvégzését teszik szükségessé

1. az I. alkalmassági csoportban:

- egyszeműség, kancsalság, féloldali vagy kétoldali lencsehiány, ha a célzó (jobbkezes egyénnél a jobb, balkezes egyénnél a bal) szem a látóélesség korrekció nélkül 1,0-nél rosszabb,
- adaptációs zavar,
- csótlátótér;

2. a II. alkalmassági csoportban:

- az egyszeműség, kancsalság vagy lencsehiány esetén abban az esetben, ha
a) sportvadászoknál a célzó (jobbkezes egyénnél a jobb, balkezes egyénnél a bal) szem szemüveg, kontaktlencse vagy intraokuláris műlencse alkalmazásával sem érhető el 1,0 vízús,
b) önvédelmi kézilőfegyver megszerzése, illetve tartása esetén a célzó (jobbkezes egyénnél a jobb, balkezes egyénnél a bal) szem a látóélesség 0,8-nél rosszabb,
c) gáz- és riasztófegyver megszerzése, illetve tartása esetén, ha monocularis látásnál az egyik, binocularis látásnál mindkét szem látóélessége korrekcióval összesen rosszabb, mint 0,8,

- adaptációs zavar,
- csótlátótér.

III. Lőfegyver megszerzésére, tartására való egészségi alkalmasság vizsgálata kapcsán szakmai mérlegelést szükségessé tevő egészségi okok:

1. Beszéd útján történő kommunikáció nehezített volta (hangképzési, beszéd és/vagy hallászavar).
2. Egyensúlyzavarral járó kórképek.
3. Érzékszavarok, amelyek a lőfegyver biztonságos kezelését akadályozzák.
4. A passzív és aktív mozgásrendszer (csont, ízület, izomrendszer) minden, a fogáskészséget vagy a lőfegyver kezelését gátló veleszületett vagy szerzett rendellenessége.
5. A szív és keringés azon megbetegedései, amelyek a lőfegyver biztonságos használatát megakadályozzák:
- olyan állapotok, amelyekben az akut szívelégtelenség hirtelen, bármikor felléphet;
- a keringési szervek gyógyszerrel nem befolyásolható idült elégtelensége;
- a szív ingerképzési, ingervezetési zavarai.
6. Központi és perifériás idegrendszer bármilyen betegsége, és annak maradványtünetei, ha olyan funkciókiesést okoznak, hogy a lőfegyver biztonságos használatát befolyásolják.
7. Azok a megbetegedések (testi fogyatékoságok), amelyek következtében a lőfegyver tartása a lőfegyvert tartó, használó vagy más számára veszélyt jelent.

2. számú melléklet a 22/1991. (XI. 15.) NM rendelethez

EGÉSZSÉGÜGYI VIZSGÁLATI LAP

Lőfegyvert nem foglalkozásszerűen használó személyek részére

(* A körzeti orvos tölti ki ** A II. fokú orvosi alkalmasságot vizsgáló szerv tölti ki!)

Előzetes orvosi vizsgálat: *

Név:

Szül. év, hó, nap:

Anyja neve:.....Lakcím:

Foglalkozása:

Vizsgálat időpontja:

Vizsgálatot végző orvos neve:

Intézmény neve:

Jelenlegi panaszok: (chr. betegség, gyógyszeresedés stb.)

Bőr, látható nyálkahártyák:

Csontok és ízületek:

Mirigyek (pajzsmirigy):

Tüdő:

Szív:.....EKG:

Vérnyomás:.....Pulzus:

Érrendszer, varicositas:

Hasi szervek tapintása:

Máj:.....Sérv:

Húgy és ivarszervek vizsgálata:

Idegrendszer, Romberg:

Halló- és egyensúlyszerv:

Szem (visus):

Egyéb vizsgálati eredmények:

Laboratóriumi vizsgálati eredmények:

Az elvégzett előzetes orvosi (és pszichológiai) alkalmassági vizsgálat alapján lőfegyver tartására *

- alkalmas

- időlegesen/véglegesen alkalmatlan

Egyéb megjegyzések: *

A II. fokú egészségügyi alkalmassági vizsgálatot végző szerv megállapításai: **

(Csatolandó az „EGÉSZSÉGÜGYI VIZSGÁLATI LAP”-hoz!)

(* A körzeti orvos tölti ki! ** A II. fokú alkalmasságot vizsgáló szerv tölti ki!)

Időszakos és soron kívüli orvosi vizsgálat: *

Ideje:

Vizsgálatot végző orvos neve:

Statusában beállott változások:

Az elvégzett időszakos/soron kívüli orvosi és pszichológiai alkalmassági vizsgálat alapján lőfegyver tartására *

- alkalmas

- időlegesen/véglegesen alkalmatlan ***

Egyéb megjegyzések: *

A II. fokú egészségügyi vizsgálatot végző szerv megállapításai: **

3. számú melléklet a 22/1991. (XI. 15.) NM rendelethez

A pszichológiai alkalmasság vizsgálatának tartalma első fokon:

1. klinikai pszichológiai interjú

2. pszichológiai exploráció

3. figyelemvizsgálat
4. reakcióidő vizsgálata
5. szenzomotoros koordináció vizsgálat
6. pszichovegetatív paraméterek vizsgálata
7. mentális funkciók vizsgálata
8. személyiségvizsgálat
 - kérdőívvel
 - projektív tesztekkel.